

Åbent brev til LEV, KL og Socialministeren.

Den 16. januar 2014 udsendte KL et brev, der gør opmærksom på, at ansatte på §§ 107 og 108 ikke må yde hjælp mod egenbetaling på udgifterne til kost, rejser og oplevelser fra borgerne. Dette gælder fx, når borgeren ønsker socialpædagogisk bistand i form af ledsagelse eller støtte under ferieophold, på udflugter, weekendture m.v..

Det er i for sig en smuk tanke om, at handicappet ikke skal have ekstra omkostninger grundede deres behov for ovenstående støtte. Det er sikkert tænkt som, at kommunerne skal dække alle personaleudgifter via driften og inddrive udgifterne over taksten. I en tid hvor vi alle laver takstnedsættelser og laver besparelser på 1-2 % hvert år, skal man nok ikke regne med, at ovenstående kommer mennesker med betydelig nedsat fysisk og psykisk funktionsevne til gode på nogen måder.

I Brøndby Kommune driver vi 2 botilbud og 2 bofællesskaber med 63 borgere bosiddende på 4 adresser. Borgerne havde sidste år mulighed for at rejse efter individuelle ønsker på kryds og tværs i samlet 7-8 dage pr. borger. Der ud over kunne de efter eget ønske tilkøbe evt. merferie, for den kostpris det kostede på driften. Alle borgerne rejste deres 7-8 dage, og ca. 20 borgere valgte at tilkøbe ekstra ferie. Dette er nu slut. I 2014 vil der af økonomiske årsager tilbydes 7 dages ferie på en evt. stor feriekoloni samlet for hver adresse, da vi ikke på nogen måder kan finde økonomi til anden for rejseaktivitet. Det betyder at rejser som tilrettelægges efter ønsker, relationer, behov og venskaber er erstattet af stordrift og fastlåshed i takstberegninger uden hensyn til, at borgeren kan få et fortjent pusterum fra en hverdag med påtvungne medborgere og skiftende personale. Det er slut med at opleve vores borgere i nye og spændene kontekster, og det er slut med at nyde at bo, sov, spise og opleve 1:1.

Med hensyn til at gå i biografen, teater, Tivoli, cafeture m.m., så har dette også en ende i 2014. I det vores økonomi ikke kan dække for personalets udgifter i den udstrækning, som mange af vores borgere har ønske om. Borgerne har tidligere betalt udgifterne for personalet, mens vi har afholdt lønnen. Dette har betydet, at borgerne har haft stor mulighed for at dyrke deres kulturelle og fritidsinteressere fuldstændigt efter deres egne ønsker og behov. Det er slut nu. Der vil selvfølgelig blive tilbudt en årlig fælles sommertur, og måske nogle andre få store fælles ture.

Så alt i alt er det en stor forringelse og indskrænkning af den enkelte borgers ret til at forvalte sine penge, som han eller hun selv ønsker. Det er en forskelsbehandling i sådan en vid udstrækning, set fra vores perspektiv, at det skriger til himlen. Et menneske med handicap kan ikke mere vælge frit i forhold til ferie og fritidsinteresser. Det er diskriminerende i sådan en karakter, at man føler sig hensat til gamle dage med Åndssvageforsorgen, lommepege og stordrift uden hensynstagen til den enkeltes borgers drømme, ønsker, fantasi og økonomi.

Nu vil den rationelle læser nok tænke, at vi jo bare kan skrue op for taksten. Og jo tak det skal nok blive en realitet i en tid, hvor alle offentlige serviceaktører bliver skåret helt ind til benet. I en tid hvor normalområdet som specialområdet har brugt rigtig mange år på at skære på alt og spare på meget. Nej vel! Vi kommer ikke til at lave så stor en merudgift på dette område. Vi kommer til at rette ind på en lovgivning, som har smadret og invalideret borgerens hårdt tilkæmpet rettigheder til at bruge sine penge, som han eller hun selv ønsker. Vi kommer til at destruere de åndehuller, hvor borgere der altid lever i en gruppekontekst, som han eller hun ikke selv har sammensat, tidligere har kunne vælge at holde pause fra og være i en selvvalgt kontekst i en kort periode af deres liv. Hvor er værdigheden og livsindholdet i denne konsekvens?

Er det så kun de rige borgere, som har rejst så "eksklusivt"? Nej af vores 63 borgere var der ingen i 2013, som ikke fik et rejsetilbud. Men de var selvfølgelig tilrettelagt så den enkeltes borgers økonomi kunne bære udgiften. Og som det er for alle os andre – der Gudskelov ikke har lovindblanding m.m. i vores prioritering af økonomi – så havde nogle råd til mere luksus end andre og flere ekstra dage. Man kan hævde, at så stor "retfærdighed" ikke vil forekomme mere, for nu skal vi alle sammen på Koloni på samme tid og samme sted – og det kan jo syntes retfærdigt efter hvilke øjne der kigger på det. Men en ting er sikkert – det er en "retfærdighed" der heldigvis ikke rammer alle os "normale"! Vi har stadig lov til at rejse, shoppe, gå på cafe, købe kulturelle oplevelser efter vores økonomiske formåenhed og ikke efter et retfærdighedsprincip målt i forhold til naboen.

Det hele tager måske sin begyndelse i nogle meget voldsomme besparelser i nogle kommuner, hvor man lavede egenbetaling på alt, og ikke budgetterede med nogen former for oplevelser/ferie i taksten i sin iver efter at spare. Dette er selvfølgelig helt uacceptabelt, men at lave en lovgivning på området, som er så usmidig, at der overhovedet ikke er en valg mulighed for at til at vælge noget ekstra i sit liv sammen med de mennesker, som man har sine tætte og nære relationer til i det daglige – det er helt ude i hampen.

Så nu vil man fremover se os komme i store busser til sovesalskolonier eller på den årlige skovtur. Slut er oplevelsen af borgere med nedsat fysisk og psykisk funktionsevne i biografteater, på restauranter, i teater, til koncerter, til festivaler, på charterferien m.m. – og så kan man jo overveje om det er en gevinst eller et tab for alle os andre "normale", som vil forsætte ovenstående aktiviteter efter vores økonomiske formåenhed og sammen med de mennesker som vi relaterer os til?

Skrevet af:

Elsebeth Møhl, Forstander

Steven Tutton, Viceforstander

Sara Razak Esbensen, Viceforstander

Ansæt i Brøndby Kommune som ledere på de 4 botilbud og hjemmevejledningen.

BRØNDBY KOMMUNE

Brøndby Botilbud Handicap

Lionslund, Boligerne, Tranumparken, Lundedammen